

[Christmas Møller.]

altsaa, at Foranstaltninger skal der til. Saa vidt jeg har kunnet faa undersøgt, er Forholdet rent historisk dette, at første Gang Spørgsmaalet om Valutacentral dukker op i dansk økonomisk og politisk Historie — det er maaske lige saa godt at faa det stadfæstet paa ny —, er ved et Forslag, som Handelsminister Jørgen Christensen den 14. Marts 1924 fremsætter for det høje Ting og faar gennemført. Det hedder Forslag til Lov om Oprettelse af en Valutacentral. Det er nu 13½ Aar siden, men det er maaske ikke det mest interessante, for denne Valutacentral havde kun valutariske Formaal. Med Formandens Tilladelse vil jeg gerne citere lidt af en af Paragrafferne. Det hedder i § 3, at Handelsministeren er bemyndiget til at foreskrive, at man skal give Besked om, hvilken fremmed Valuta man har, og i Paragraffens 2det Stykke hedder det ordret:

„Hvor Omstændighederne efter Valutacentralens Skøn taler derfor, kan Centralen fordre fremmed Valuta, derunder Fonds og Tilgodehavender, erhvervet efter 1. Januar 1924, afgivet til Valutaegaliseringsfonden.“

Videre hedder det i Paragraffens 3die Stykke:

„Som Betaling for Valuta, der paa denne Maade forlanges stillet til Raadighed for Valutaegaliseringsfonden, ydes Gennemsnitskursen af de Kurser, som er noteret paa Københavns Børs for den paagældende Valuta de sidste 6 Børsdage, forinden skriftlig Begæring om Valutaens Afgivelse er afsendt til den paagældende. . . .“

Hvad angaar Indgreb og kraftige Indgreb for at bevare en Valutas Kurs, kan vel i og for sig Bestemmelsen om de 6 Dage i dette Forslag, som blev enstemmig vedtaget — vi er jo endnu mange i denne Sal, der stemte derfor, skønt andre Ting i den daværende Plan strandede —, siges at være ret rigoristisk. Og hvis man spørger mig, om vi i Dag, som for 13 Aar siden, da Ordet Valutacentral første Gang kom frem, vil være parate til at gennemføre Foranstaltninger, der sikrer os en rolig Valuta og sikrer os Magten over Valutaen, saa svarer jeg hertil: Ja. Men jeg tilføjer, at disse Aars Erfaringsmateriale begrundet den øko-

nomiske Betragtning, at det egentlig ikke er Indførsel og Udførsel, som i det lange Løb afgør Spørgsmaalet om Valutaens Stilling. Hvis vi ser paa den danske Valuta, og vor relativt daarlige Stilling nu, handelsbalancemæssigt set, og kun ser paa Ind- og Udførselstallene, har man efter min Mening Ret til at sige, at en Række andre Faktorer ogsaa virker ind her. Vi kan derfor være med til — og har jo i øvrigt selv stillet Forslag derom — at gennemføre valutariske Foranstaltninger. Jeg ønsker yderligere hertil at føje følgende: Gennem en Del Maaneder er den Betragtning stærkt ført frem, at den danske Krone vilde have haft en anden, og for enkelte tilsyneladende bedre, Stilling, hvis disse eller hine Foranstaltninger ikke var truffet. Heroverfor maa det erkendes, at der naturligvis kunde have været Fluktuationer og Svingninger op og ned, hvis man ikke havde ført den Politik paa dette Omraade, som man har; men det er meget vanskeligt — for ikke at sige umuligt — i Dag at sige, om den danske Krone ikke snarere vilde ligge højere, hvis visse Foranstaltninger ikke var blevet truffet, end lavere, saaledes som man i visse Kredse forestiller sig. Jeg tror derfor, at vi alle vilde være tjent med, at der paa dette Omraade hersker saa megen Ro og Orden, som overhovedet muligt, og vi for vort Vedkommende vil nu som før medvirke hertil.

Det næste, jeg gerne vil gøre et Par Bemærkninger om, er den beskæftigelsesmæssige Side af Sagen. Ingen kan jo være i Tvivl om, at Det konservative Folkeparti stedse har været af den Anskuelse, at man gennem sin Politik paa den ene og den anden Maade skulde søge at fremme Beskæftigelsen. Det er jo ikke saa mange Aar siden, at alle andre Sider her i Salen, husker jeg, var imod os, da dette Spørgsmaal blev ført frem fra vor Side, og jeg kan heller ikke nægte mig den Fornøjelse at fremhæve, hvorledes det ærede Medlem Hr. Hauge jo dog kan lære. Han sagde, at han gerne vilde have en ny Varegruppe D, nemlig en Gruppe af Varer, som overhovedet ikke maatte indføres, og det ærede Medlem tænkte jo særlig paa Landbrugsvarer, som vi er ganske enige om naturligvis ikke maa indføres her til Landet.

Jeg maa maaske gøre det ærede Medlem Hr. Hauge opmærksom paa, at det Parti,